

VII.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN GELEN DİĞER İŞLER (Devam)

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ (Devam)

2.- *Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Afganistan İslam Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Tarım Alanında Teknik, Bilimsel ve Ekonomik İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Dışişleri Komisyonu Raporu (1/280) (S. Sayısı: 7) (Devam)*

BAŞKAN - Tasarının maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1'inci maddeyi okutuyorum:

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE AFGANİSTAN İSLAM CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA TARIM ALANINDA TEKNİK, BİLİMSEL VE EKONOMİK İŞBİRLİĞİ PROTOKOLÜNÜN ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 6 Aralık 2004 tarihinde Antalya'da imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Afganistan İslam Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Tarım Alanında Teknik, Bilimsel ve Ekonomik İşbirliği Protokolü"nün onaylanması uygun bulunmuştur.

BAŞKAN - Madde üzerinde söz isteyen, CHP Grubu adına Enis Tütüncü.

Buyurun sayın Tütüncü.

Süreniz on dakikadır.

CHP GRUBU ADINA ENİS TÜTÜNCÜ (Tekirdağ) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Görülmekte olan kanun tasarısının 1'inci maddesi üzerinde grup adına söz almış bulunuyorum. Hepinizi sevgiyle saygıyla selamlıyorum

Sayın Başkan, hoşgörünüze sığınarak, bu maddeyle ilgili görüşmelere geçmeden önce, gündem dışı konuşmada, tabii ki zamanı aşmış olmam nedeniyle, söylemem gereken bence son derece önemli bir açıklamayı yapamamıştım. Burada izninizle buna yeniden değinmek istiyorum.

Değerli arkadaşlarım, Türkiye'de 13'üncü yüzyılda başlamış olan Anadolu felsefesi ve bunun hümanizma anlayışı, daha sonra Osmanlı coğrafyasının belirli bir bölümünde egemen olmuş ve bir yaşam biçimine dönüşerek, bize göre Anadolu ve Rumeli İslamiyet yorumunu oluşturmuştur. Bu yorumda insan evrende yaratılmış en yüce varlık olarak görülmüştür ve insan öylesine yüce ve ulu sayılmıştır ki, neredeyse Tanrı sevgisiyle bir arada bütünleştirilerek bu dünyada insan yaşanmaya, Tanrı'yla birlikte en kutsal bir varlık olarak yaşanmaya çalışılmıştır.

Şimdi, şunu da söylemiştim: Şu ana kadar dünyada 100'ün üzerinde İslamiyet yorumu yapılmış. Suudi Arabistan yorumu var, İran yorumu var, Pakistan yorumu var, Mısır yorumu var, yorumları var var var, 100'ün üzerinde. Bir yorum da Anadolu ve Rumeli İslamiyeti yorumu. Bu öylesine önemlidir ki, diğer yorumlarda Allah korkusu, Allah'tan çekinme anlayışı egemendir, bizde insan sevgisi ve Tanrı sevgisiyle bütünleştirilmiş bir insan sevgisi ön plandadır. İşte, Osmanlı'da dahi laiklik anlayışı, yani, hiç kimsenin dinine, mezhebine, ırkına, inançına karışmama anlayışı ve saygısı, bu Anadolu felsefesinin hümanizma anlayışında yatmaktadır. Mevlânâ'nın deyişleri, Hacı Bektaş Veli'nin deyişleri, Yunus'un deyişleri, daha sonra Şeyh Edebali'nin, Şeyh Bedrettin'in söylemleri...

Değerli arkadaşlarım, bunun anlamını bilmemiz lazım. Ne yazık ki, böylesine muhteşem bir İslam yorumunu bin yıldan bu yana yaşayan bu topraklarda ılımlı İslam tartışmalarının yapılmasını anlamak mümkün değildir. Yani, o zaman şu soru gündeme gelir: Yani, bin yıldan bu yana bu topraklarda yaşayan insanlar -bize göre ve bana göre- İslamiyet'in en yüce, en güzel yorumunu bir yaşam biçimine dönüştüren insanlar Müslüman değil idiler ya da Müslümanlığı tartışılır da şimdi ılımlı İslam tartışmalarıyla başka bir İslam anlayışına mı götürülecek? Son derece önemli bir konunun altını çizmek mecburiyetindeyim, çiziyorum.

Değerli arkadaşlar, bu yoruma, yani, Anadolu ve Rumeli İslamiyet yorumuna sahip çıkalım. Bu, Türkiye Müslümanlığıdır. Bu kutsal çatıyı bu yoruma borçluyuz, ulusal Kurtuluş Savaşı'nı kazanmış olmamızı bu yoruma borçluyuz. Az önce dediğim gibi, 1,5 milyar nüfuslu İslam âleminde ve elli iki